

Arrest

nr. 225 824 van 9 september 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2019 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 juni 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 5 december 2018 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie van meer dan drie maanden, in functie van hun (schoon)neef, van Britse nationaliteit.

Op 4 juni 2019, met kennisgeving diezelfde dag, weigert de gemachtigde van de bevoegde minister deze aanvragen.

De gemachtigde van de bevoegde minister neemt hoofdens verzoekers de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit vormen de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing gericht tot eerste verzoeker luidt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.12.2018 werd ingediend door:

Naam: B.

Nationaliteit: Albanië

Geboorteplaats: S.

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (…)

Voornaam: R.

Geboortedatum: 25.11.1972

Identificatienummer in het Rijksregister: (…)

en minderjarige kinderen:

B., M. (RR (0) ...) geboren op X te S. (decl.)

B., A. (RR (0) ...) geboren op X te S. (decl.)

B., R. (RR (0) ...) geboren op X te te S. (decl.)

B., A. (RR (0) ...) geboren op X te S.-N. (decl.)

nationaliteit: Albanië (decl.)

adres: (…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 05.12.2018 gezinshereniging aan met zijn neef, zijnde D. E., van Britse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 voorgelegd:

- kadastraal attest dd. 16.01.2019 op naam van betrokkene waaruit blijkt dat er op datum van het attest geen onroerende eigendommen geregistreerd staan op zijn naam in de kadastrale zone van Shköder: echter, niet alleen beperken deze gegevens zich tot de stad Shköder, ook blijkt uit het attest zelf dat er niet kan gegarandeerd worden dat betrokkene daadwerkelijk geen onroerende goederen bezit én hebben ze betrekking op de situatie ná het vertrek van betrokkene uit Albanië. Het attest is dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- attest n° 221 dd. 16.01.2019 waarin de lokale autoriteiten van de stad Shköder verklaren dat betrokkene op datum van het attest geen financiële steun ontvangt: echter, dit attest heeft betrekking op de situatie ná het vertrek van het gezin uit Albanië. Het attest is dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- verklaring VLOS vzw (Vluchtelingen Ondersteuning Sint-Niklaas) dd. 21.02.2019 waarin ze verklaren dat betrokkene sinds september 2016 de huishuur maandelijks cash komt betalen, waarop zij deze som

integraal doorstorten naar de verhuurder; bijbehorende overschrijving dd. 04.03.2019: de advocaat van betrokkene stelt in zijn begeleidend schrijven dd. 05.03.2019 dat betrokkene deze som cash ontvangt van de referentiepersoon, ook toen de referentiepersoon nog in het Verenigd Koninkrijk verbleef. Dit is echter een loutere bewering.

- factuur De Watergroep dd. 04.02.2019 en Eneco dd. 10.02.2019 op naam van betrokkene; bijbehorende bewijzen waaruit blijkt dat de referentiepersoon instond voor deze betalingen: echter, deze betalingen – welke ook betrekking hebben op het verbruik van de referentiepersoon zelf – hebbe betrekking op de situatie in België, en kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode 18.03.2019 - 03.03.2019

- ongedateerde attesten 'financiële steun 2018' en 'financiële steun 2019' waaruit blijkt dat betrokkene gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas sedert 30.10.2012 maar op het moment van de opmaak van de attesten geen financiële steun geniet; attest 'financiële steun 2019' dd. 08.03.2019 waaruit blijkt dat de echtgenote van betrokkene gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas sedert 30.10.2012 maar op het moment van de opmaak van het attest geen financiële steun geniet

- ongedateerd attest 'financiële steun 2019' waaruit blijkt dat de referentiepersoon niet gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas en op het moment van de opmaak van het attest geen financiële steun geniet

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 29.11.2018 in België verblijft; uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene en zijn gezin reeds jaren (sedert 2012) in ons land woonachtig zijn. Er is geen sprake van een (dreigende) schending van het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat hieromtrent geen documenten werden voorgelegd. Het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon op heden op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat hij onvermogen was in zijn land van herkomst of origine voor zijn komst naar België, er niet werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn gezinsleden (echtgenote en vier kinderen) ten laste te nemen.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat betrokkene sedert 22.03.2019 zelf tewerkgesteld is, en bijgevolg zelf over een inkomen beschikt. Bovendien blijkt nergens dat betrokkene over een arbeidskaart beschikt of vrijgesteld is hierover te beschikken.

Het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015).

Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en zijn minderjarige kinderen die hem vergezellen. De gezinshereniging van B. M., B. A., B. R. en B. A. overeenkomstig artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 kan immers geen toepassing vinden gezien zowel de vader als de moeder (wettelijke vertegenwoordigers van de kinderen) geen verblijfsrecht hebben bekomen. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.
(...)"*

De bestreden beslissing gericht tot tweede verzoekster luidt:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.12.2018 werd ingediend door:

Naam: B.

Voornaam: D.

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: 25.06.1984

Geboorteplaats: S.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 05.12.2018 gezinshereniging aan met de neef van haar echtgenoot, zijnde D. E., van Britse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 voorgelegd:

- kadastraal attest dd. 16.01.2019 op naam van de echtgenoot van betrokkene waaruit blijkt dat er op datum van het attest geen onroerende eigendommen geregistreerd staan op zijn naam in de kadastrale zone van Shköder: echter, niet alleen beperken deze gegevens zich tot de stad Shköder, ook blijkt uit het attest zelf dat er niet kan gegarandeerd worden dat de echtgenoot van betrokkene daadwerkelijk geen onroerende goederen bezit én hebben ze betrekking op de situatie ná het vertrek van betrokkene uit Albanië. Het attest is dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- attest n° 221 dd. 16.01.2019 waarin de lokale autoriteiten van de stad Shköder verklaren dat de echtgenoot van betrokkene op datum van het attest geen financiële steun ontvangt: echter, dit attest heeft betrekking op de situatie ná het vertrek van het gezin uit Albanië. Het attest is dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- verklaring VLOS vzw (Vluchtelingen Ondersteuning Sint-Niklaas) dd. 21.02.2019 waarin ze verklaren dat de echtgenoot van betrokkene sinds september 2016 de huishuur maandelijks cash komt betalen, waarop zij deze som integraal doorstorten naar de verhuurder; bijbehorende overschrijving dd.

04.03.2019: de advocaat van betrokkene en haar echtgenoot stelt in zijn begeleidend schrijven dd. 05.03.2019 dat de echtgenoot van betrokkene deze som cash ontvangt van de referentiepersoon, ook toen de referentiepersoon nog in het Verenigd Koninkrijk verbleef. Dit is echter een loutere bewering.

- factuur De Watergroep dd. 04.02.2019 en Eneco dd. 10.02.2019 op naam van de echtgenoot van betrokkene; bijbehorende bewijzen waaruit blijkt dat de referentiepersoon instond voor deze betalingen; echter, deze betalingen – welke ook betrekking hebben op het verbruik van de referentiepersoon zelf – hebbe betrekking op de situatie in België, en kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode 18.03.2019 - 03.03.2019

- ongedateerde attesten 'financiële steun 2018' en 'financiële steun 2019' waaruit blijkt dat de echtgenoot van betrokkene gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas sedert 30.10.2012 maar op het moment van de opmaak van de attesten geen financiële steun geniet; attest 'financiële steun 2019' dd. 08.03.2019 waaruit blijkt dat betrokkene gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas sedert 30.10.2012 maar op het moment van de opmaak van het attest geen financiële steun geniet

- ongedateerd attest 'financiële steun 2019' waaruit blijkt dat de referentiepersoon niet gekend is bij het OCMW van Sint-Niklaas en op het moment van de opmaak van het attest geen financiële steun geniet

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 29.11.2018 in België verblijft; uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene en haar gezin reeds jaren (sedert 2012) in ons land woonachtig zijn. Er is geen sprake van een (dreigende) schending van het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat hieromtrent geen documenten werden voorgelegd. Het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon op heden op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat zij onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België, er niet werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als haar gezinsleden (echtgenoot en vier kinderen) ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. (...)"

2. Ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting deelt de advocaat van de verzoekende partijen mee dat verzoekers een verblijfsrecht hebben verkregen en aan hen een A-kaart werd uitgereikt. Zij stelt dat het beroep bijgevolg zonder voorwerp is komen te staan.

2.2. De verwerende partij bevestigt het gestelde en meent dat het belang bij het beroep is verdwenen.

2.3. Gelet op het voorgaande is het beroep zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN